

Arrest

nr. 324 244 van 28 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 8 augustus 2022, diende op 9 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Roemenië op 3 juni 2022 (Eurodac).

1.2. Op 24 september 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 24 september 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/08/2022

Overdracht CGVS: 09/06/2023

U had op 11 juli 2024 van 15u03 tot 18u03 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Uw advocaat meester DEVEUX, Claire loco GASPART, Gérald woonde het volledige onderhoud bij. U had een tweede onderhoud op 19 augustus 2024 van 13u45 tot 16u37. Uw

advocaat VANDERHAEGEN, Elena loco GASPART, Gérald woonde het volledige onderhoud bij. U werd steeds bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Madhibaan-clan, subclan Saad te behoren. U bent geboren op [...] september 1988 in het dorp Ruun-Nirgood, gelegen in het Adan Yabaale district van de Middle Shabelle regio. Op achtjarige leeftijd verhuisde u naar de wijk Fanoole van de stad Jilib in de Middle Juba regio. U ging naar school tot aan uw veertiende en werkte daarna als kapper, drankjesmixer en aan autobanden. Op 2 januari 2020 verhuisde u samen met uw familie naar het dorp Xaawo Abdi gelegen in het Afgooye district van de Lower Shabelle regio.

In 2018 leerde u uw vrouw F.S.M. kennen via facebook. Jullie leerden elkaar beter kennen en jullie relatie evolueerde. Een week na uw verhuis spraken jullie voor de eerste keer af. Drie dagen later waren jullie verloofd. F. behoorde echter tot de Hawiye-clan, subclan Abgal en een huwelijk was moeilijk. Op 3 februari 2020 gaf F. het excuus dat zij naar een trouw ging met haar zus Z., maar kwam zij naar u om in het geheim te trouwen. Het trouwfeest was echter vroeger gedaan dan hun terugkomst en haar familie vond hun afwezigheid verdacht. Haar familie ondervraagde haar en onder druk vertelde F. alles over u en jullie huwelijk. Haar familie ging niet akkoord met het huwelijk en verplichtte haar om u niet meer te zien. Haar broer H. belde u na vier dagen op met de vraag of u van haar wou scheiden. Vijf dagen hierna had zij de kans om naar u te vluchten. Een week na haar vlucht stonden haar twee broers H. en A. aan jullie deur, bedreigden ze u met de dood en namen ze F. terug mee naar huis. Tien dagen daarna had F. een nieuwe kans om te ontsnappen naar jullie huis in Xaawo Abdi. Haar broers kwamen een laatste keer naar uw werkplaats drie maanden voor uw vertrek met de boodschap dat jullie moesten scheiden.

Op 2 maart 2022 verliet u Somalië en reisde u met het vliegtuig, uw eigen paspoort en een visum naar Turkije. U reisde verder met de boot naar Roemenië, waarbij u onderweg uw paspoort kwijtraakte. U reisde verder door via Hongarije en een aantal onbekende landen en kwam aan in België waar u op 8 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door uw schoonfamilie.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende originele documenten neer: operatiepapieren AZ Delta ziekenhuis, opnamepapieren Jan Yperman ziekenhuis, twee medische dossiers, vijf uitnodigingen voor een doktersafspraak (+ enveloppe) en uw uitnodiging voor de Dienst Vreemdelingenzaken (+ enveloppe).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Om volgende redenen hecht het CGVS geen geloof aan de door u opgeworpen problemen.

Op 3 februari 2020 huwde u in het geheim met F. en na enkele dagen vluchtte zij van haar familie en trok bij u in.

Een week later kwamen haar broers tot bij jullie huis en bedreigden u met de dood (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11). Op twee jaar tijd kwamen zij ongeveer drie keer langs om u te bedreigen (CGVS 2, p.12). Voorts lieten zij jullie fysiek met rust tot aan december 2021, wanneer haar broers een laatste keer tot in uw kapperszaak kwamen en u opnieuw bedreigden. Ze hadden echter geen wapens mee, dus konden geen verdere actie ondernemen (CGVS 2, p.12). Pas drie maanden daarna, op 2 maart 2022 verliet u Somalië (CGVS 1, p.17). Na de eerste bedreiging bleven jullie in hetzelfde huis wonen omdat jullie volgens u geen financiële middelen hadden om te verhuizen en overal gevolgd zouden worden door haar broers (CGVS 2, p.13). Het is vreemd dat u vreest gedood te worden door uw schoonfamilie, maar dat u na de eerste

doodsbedreiging niet verhuisde en nog twee jaar in Somalië verbleef in hetzelfde dorp. Verder moet opgemerkt worden dat F. bij uw vertrek wel de middelen had om te verhuizen, weliswaar binnen hetzelfde dorp, maar tot op heden enkel telefonisch problemen ervaart van haar familie en dat niemand buiten uw familie weet waar zij zich bevindt (CGVS 2, p.4).

Het is ook zeer eigenaardig dat u een geheim huwelijk zou aangaan met iemand van een meerderheidsclan, terwijl u op de hoogte bent van de situatie rond gemengde huwelijken in Somalië (CGVS 1, p.18; CGVS 2, p.8). U verklaart niet te hebben stilgestaan bij de veiligheid van jullie huwelijk, aangezien u niet dacht problemen te krijgen door te trouwen met een andere Somalisch persoon (CGVS 2, p.7). Nochtans verklaart u zelf te weten dat u niet mag trouwen met vrouwen van andere clans en dat zij altijd zou aangesproken worden als de vrouw die trouwde met een Madhibaan (CGVS 1, p.4; CGVS 2, p.6-7,8). U geeft zelf aan dat F. zich terughoudender opstelde wanneer u vertelde dat u tot de Madhibaan behoorde. Zij veranderde van idee omdat jullie veel contact hadden en veel praten met elkaar (CGVS 2, p.5-6). U verklaart ook niet te hebben nagedacht over de toekomst het moment dat u haar ten huwelijk vroeg en welke risico's jullie verbintenis met zich mee zou dragen (CGVS 2, p.8). Zelfs na de effectieve verbintenis en de tweede keer dat F. kon ontsnappen van haar familie dachten jullie niet na over een noodplan of om eventueel te verhuizen naar een andere plek (CGVS 2, p.13). Het is allerminst geloofwaardig dat jullie beiden niet meer hebben stilgestaan bij de risico's verbonden aan jullie huwelijk. U geeft aan beiden goed genoeg op de hoogte te zijn van het stigma en sociaal taboe dat heerste rond jullie relatie. Dat jullie niet meer hebben stilgestaan of nagedacht bij de gevolgen en risico's van jullie huwelijk, namelijk sociale uitsluiting van haar clannetwerk voor F. en het risico om gedood te worden in uw geval, kan niet overtuigen. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Nadat F.'s familie jullie geheim ontdekte, verplichtte haar familie haar om van u te scheiden en namen ze haar gsm af (CGVS 2, p.9). Z. bracht u op de hoogte van de situatie (CGVS 2, p.9). Na vier dagen kreeg u telefoon van F. die haar telefoon terugkreeg nadat ze akkoord was gegaan om te scheiden (CGVS 2, p.10). Later verklaart u echter na vier dagen zelf contact met haar te hebben opgenomen, nadat H. u contacteerde met de vraag om te scheiden (CGVS 2, p.11). Op dag vijf kreeg zij de kans om te ontsnappen van haar familie, hoe haar dat lukte kan u niet nader verklaren (CGVS 2, p.11). Jullie hebben hier verder ook niet over gesproken (CGVS 2, p.11). Een week hierna kregen jullie voor het eerst bezoek van haar broers, die u op dat moment met de dood bedreigden (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11). Ze namen haar mee naar huis en tien dagen erna had ze opnieuw de kans om te ontsnappen. Opnieuw kan u niet verklaren hoe dit haar lukte en valt u telkens terug op oppervlakkige verklaringen (CGVS 2, p.12). Dat F.'s familie haar niet beter in het oog hield na haar eerste vlucht en tot twee maal toe kon ontsnappen van haar familie, die haar verplichtte om van u te scheiden is niet aannemelijk.

Pas een week na F.'s eerste vlucht kwamen haar broers tot bij jullie thuis (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11). U verklaart eerst dat dit komt omdat zij niet wisten waar jullie woonden op dat moment (CGVS 2, p.12). U verklaarde eerder dat haar broers Z. gebruikten om tot bij jullie te komen, zij wist namelijk al waar uw moederlijk huis was sinds de dag van de trouw (CGVS 2, p.11). Nochtans woonden jullie op dat moment al niet meer bij uw moeder (CGVS 2, p.11), waarop u verklaart dat het dus langer duurde om jullie te vinden (CGVS 2, p.12). Het is vreemd dat haar broers daarna nog slechts twee keer langskwamen in die twee jaar dat jullie daar woonden, aangezien ze u al hadden bedreigd met de dood indien u nog in haar buurt zou komen (CGVS 2, p.12). Verder is het bedenkelijk dat F. en uw moeder na uw vertrek besloten om te verhuizen binnen hetzelfde dorp, aangezien haar broers namelijk al hadden bewezen dat zij volhardend waren in hun missie om jullie te vinden (CGVS 2, p.4). Naast verhuizen namen zij ook geen enkele andere veiligheidsmaatregel om zichzelf te beschermen (CGVS 2, p.15).

U verklaart dat F. sinds jullie huwelijk elke dag telefonisch belaagd wordt door haar broers (CGVS 2, p.4,13). Het is merkwaardig dat haar broers de moeite zouden nemen om haar elke dag telefonisch te belagen, maar sinds hun eerste bezoek niet meer fysiek tot bij haar zijn gekomen (CGVS 2, p.4,13). Waarom zouden ze blijven bellen om haar en jullie dochter te bedreigen en uit te schelden, maar geen pogingen meer ondernemen om tot bij haar te gaan (CGVS 2, p.13).

De verklaring dat sinds de verhuis van F. en uw moeder niemand weet waar ze wonen is niet afdoende, aangezien haar broers al aantoonde dat ze in staat waren om jullie te vinden (CGVS 2, p.12). Dit druist ook in tegen uw eerdere verklaring dat jullie niet in staat waren te verhuizen, aangezien haar broers jullie altijd en overal zouden volgen en vinden (CGVS 2, p.13).

Dat F. op heden, twee en half jaar na uw vertrek uit Somalië, nog steeds in Xaawo Abdi verblijft, onopgemerkt door haar familie, wijst er minstens op dat u zich ongezien bij haar zou kunnen voegen (CGVS 2, p.4). Bij uw vertrek uit Somalië bleek ook dat u beroep kon doen op de financiële hulp van uw oom die in het Verenigd Koninkrijk woont, waardoor een gezamenlijke verhuis met uw moeder, F. en uw dochter niet uitgesloten is (of was voor uw vertrek, in tegenstelling tot wat u beweerde) (CGVS 2, p.5).

Waar het, zoals hierboven aangehaald, reeds twijfelachtig is dat u inderdaad met iemand van een meerderheidsclan trouwde, dient geconcludeerd dat u in elk geval niet aannemelijk heeft gemaakt in Somalië ernstige vervolging ondergaan te hebben voor uw vertrek, bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat u vervolging te vrezen heeft wanneer u zou terugkeren.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat voorgaande vaststellingen te wijzigen. Al uw documenten hebben betrekking op uw medisch verleden en ondergane behandelingen in België en hebben geen betrekking tot uw problemen in Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun

bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire

operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;

- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet;

- artikel 3 EVRM;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);

- de beoordelingsfout”.

De commissaris-generaal betwist vooreerst niet dat verzoeker tot de Madhibaan-clan behoort. Dit betreft een minderheidsclan die in Somalië doorgaans te maken krijgt met ernstige discriminatie, waardoor er onderzoek gevoerd moet worden naar de impact van het feit dat verzoeker tot deze clan behoort op het risico op vervolging bij terugkeer naar Somalië. Dergelijk onderzoek werd *in casu* niet gevoerd.

Verzoeker legde zelf verklaringen af over de ernstige moeilijkheden waarmee mensen van de Madhibaan-clan geconfronteerd worden en verwijst naar de notities van het persoonlijk onderhoud. Ook de algemene informatie bevestigt de schrijnende situaties waarin mensen van de Madhibaan-minderheidsclan terechtkomen (EASO, “COI Query” van 29 januari 2019). Deze COI stelt dat de Madhibaan-clan wordt geconfronteerd met ernstige sociale, politieke, juridische en economische discriminatie. Ze worden vaak uitgesloten van toegang tot land, essentiële diensten en bescherming, en zijn kwetsbaar voor geweld, zoals moord, verkrachting en ontvoering. Eveneens wordt de clan geconfronteerd met extreme armoede.

Gelet op verzoekers persoonlijke ervaringen, in combinatie met de algemene landeninformatie, meent verzoeker dat er sprake is van een veelvuldigheid aan maatregelen en behandelingen die, samengenomen, de drempel van zwaarwegendheid bereiken opdat er sprake zou zijn van systematische vervolging van de Madhibaan-clan in Somalië, bovenop het feit dat verzoeker aantoonde dat hij een individueel risico op vervolging loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst. De gids van UNHCR voor de procedures en de criteria voor de toekenning van internationale bescherming stelt dat een combinatie van factoren of maatregelen, samengenomen, vervolging kunnen uitmaken. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. In hetzelfde arrest stelt de Raad dat het fundamenteel is om na te gaan of er een ernstig gevaar ontstaat voor de fundamentele mensenrechten omwille van de gestelde handelingen, waardoor het leven ondraaglijk wordt of de betrokkene niet meer vrij is om zijn fundamentele mensenrechten uit te oefenen. Dezelfde redenering kan *in casu* toegepast worden, in die zin dat de algemene situatie in Somalië voor de Madhibaan-clan, in combinatie met verzoekers persoonlijke situatie, tot gevolg heeft dat het leven in dit land voor hem ondraaglijk wordt en dat er een ernstig gevaar bestaat voor zijn fundamentele mensenrechten. De vluchtelingenstatus dient hem dan ook toegekend te worden. Minstens dient dit aspect verder onderzocht te worden door verwerende partij, en kan er reeds een schending van de motivatie- en zorgvuldigheidsplicht vastgesteld worden die de vernietiging van de bestreden beslissing rechtvaardigt.

Verder heeft verzoeker uitgebreide verklaringen afgelegd over zijn echtgenote en de context waarin hun huwelijk zich situeert. De uitgebreide aard van deze verklaringen vormt reeds een eerste belangrijke aanwijzing van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen.

Verzoeker kon op overtuigende wijze vertellen over de manier waarop F. gereageerd heeft op het feit dat hij tot de Madhibaan-clan behoort en herneemt deze verklaringen. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij veel informatie heeft over zijn echtgenote.

Zo weet hij dat haar familie in Mogadishu woont, dat haar vader twee vrouwen heeft en dat F. vier zussen en twee broers heeft. De commissaris-generaal heeft hierover niet verder doorgevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers relatie met F. geleidelijk aan geëvolueerd is doorheen de gesprekken die ze met elkaar onderhielden. Verzoeker legde duidelijk uit dat F. zich initieel terughoudend opstelde toen zij vernam dat verzoeker tot de Madhibaan-clan behoorde, wat bevestigt dat het koppel wel degelijk heeft gesproken en heeft nagedacht over deze kwestie. Er is dus geen sprake van een compleet irrationele beslissing om te trouwen, zoals de commissaris-generaal laat uitschijnen in de bestreden beslissing, maar wel van een beslissing gebaseerd op liefde, over de grenzen van clan en etniciteit heen. Hoewel dit voor buitenstaanders geen voor de hand liggende keuze lijkt, is het koppel verliefd geraakt en hebben zij samen, na veelvuldige en intensieve contacten, beslist om te huwen. Verzoeker legde ook uit dat hij iemand kende die ook met een vrouw van een meerderheidsclan getrouwd was en dat deze persoon geen echte problemen kreeg, waardoor verzoeker redelijkerwijze kon verwachten dat alles goed zou verlopen (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 8). Er wordt dan ook voldoende aangetoond dat de beslissing om te huwen niet zo irrationeel was als de commissaris-generaal laat uitschijnen. Eveneens dient rekening gehouden te worden met het feit dat liefdesrelaties hoe dan ook niet rationeel zijn, en dat gevoelens en emoties hierin per definitie centraal staan. Ondanks het feit dat een bepaald gedrag risicovol kan zijn, is de drang naar persoonlijke vrijheid vaak sterker en nemen mensen doorgaans risico's in hun leven.

Door een puur rationele beoordeling te maken van verzoekers relaas, gaat de commissaris-generaal volledig voorbij aan de realiteit waarbinnen verzoekers relaas zich situeert. Op basis van een globale beoordeling van verzoekers verklaringen, die zeer doorleefd en uitgebreid zijn, kunnen de omstandigheden van verzoekers huwelijk met F. als geloofwaardig beschouwd worden.

Verzoeker meent dat eerdere vervolging *in casu* niet vereist is, en dat zijn huwelijk met F. op zich reeds volstaat om een risico voor vervolging te kunnen vaststellen. Hij citeert uit de “Country Guidance Somalia” van juni 2022. Dit gezegd zijnde, dient vastgesteld te worden dat verzoeker in het verleden reeds vervolgd

werd door de familie van zijn echtgenote. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud vertelde verzoeker dat hij meermaals bedreigd werd door zijn schoonfamilie, voornamelijk door de broers van zijn echtgenote, en dat hij verplicht werd om van F. te scheiden. Verzoeker heeft hier op geen enkel moment aan toegegeven, waardoor hij blootgesteld werd aan vervolging vanwege zijn schoonfamilie. Tot op heden ondervindt F. moeilijkheden omwille van haar huwelijk met verzoeker. Zij wordt nog steeds lastiggevallen en werd verbannen uit de familie. Verzoeker gaf aan dat zijn echtgenote enkel nog op verzoeker kan rekenen, maar niet meer op haar eigen familie (Notities van het persoonlijk onderhoud II, p. 13). De bedreigingen vanwege verzoekers schoonfamilie komen overeen met de algemene landeninformatie met betrekking tot gemengde huwelijken, die bevestigt dat dergelijke huwelijken kunnen leiden tot hevige conflicten. Ook het feit dat er objectieve informatie bestaat over gemengde huwelijken, toont aan dat dit wel degelijk voorkomt in de Somalische maatschappij, ondanks het taboe dat heerst rond dit onderwerp. Verzoeker heeft getracht om te bemiddelen met de familie van haar echtgenote (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 15). De commissaris-generaal heeft hierover echter niet doorgevraagd, hoewel dit element belangrijk is en kan bijdragen tot de vaststelling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. *In casu* zijn er geen goede redenen om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De vluchtelingenstatus dient toegekend te worden.

Wat de criteria van het Vluchtelingenverdrag betreft, behoort verzoeker tot een “*specifieke sociale groep*” in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet in die zin dat hij behoort tot de specifieke groep van personen van een minderheidsclan die huwen met personen van een meerderheidsclan. Eveneens behoort verzoeker tot de Madhibaan-clan. Het relaas van verzoeker valt dan ook zowel onder het criterium “*specifieke sociale groep*” als het criterium “*ras*”. Verzoeker toonde doorheen zijn verklaringen aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar Somalië. De individuele vrees voor vervolging van verzoeker wordt bijgevolg voldoende aangetoond. Verzoeker dient dan ook op basis daarvan de vluchtelingenstatus te verkrijgen.

In geval van terugkeer naar Somalië loopt verzoeker het risico op ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal meent dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Lower Shabelle wordt in de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “*loutere aanwezigheid*” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. De commissaris-generaal meent dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt de commissaris-generaal over elementen die erop wijzen dat er omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat verzoeker een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er dient echter vastgesteld te worden dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen enkel onderzoek voert naar mogelijke individuele elementen die een rol kunnen spelen voor de beoordeling van het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Vooreerst wenst verzoeker nogmaals aan te dringen op het zeer hoge niveau van geweld dat nog steeds heerst in Lower Shabelle, waardoor waakzaamheid geboden is en verzoeker, in geval van twijfel, een beschermingsstatus dient toegekend te worden. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

De “*EUAA Country Guidance Somalië*” van augustus 2023 bevat een niet-exhaustieve lijst van relevante risicofactoren waarmee rekening gehouden dient te worden bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing houdt echter geenszins rekening met mogelijke risicofactoren. De commissaris-generaal beperkt zich tot de algemene blote bewering volgens dewelke verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een verhoogde kwetsbaarheid zou blijken, en ook geen aanwijzingen heeft die op een verhoogd risico zouden wijzen. Toch zijn er *in casu* een reeks risicofactoren voorhanden waarmee rekening gehouden moet worden. Deze risicofactoren houden grotendeels verband met de schrijnende socio-economische toestand die in de Hirshabelle Staat heerst, waar Lower Shabelle deel van uitmaakt.

Ten eerste behoort verzoeker tot de Madhibaan-clan, zijnde een minderheidsclan. Hierboven werd reeds aangehaald dat er onvoldoende onderzoek gevoerd werd naar de impact van verzoekers clan op het risico op vervolging in Somalië. Deze factor is echter eveneens van belang voor de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat verzoeker tot een minderheidsclan behoort, vormt een ernstige risicofactor die zijn kwetsbaarheid verhoogt. Minderheidsclans worden doorgaans uitgesloten van politieke en sociale machtsstructuren, waardoor ze minder toegang hebben tot bescherming, hulpbronnen en netwerken die hen zouden kunnen helpen om te vluchten in geval van noodsituaties en zich, zo nodig, (tijdelijk) ergens anders te vestigen. Eveneens hebben meerderheidsclans meer controle over strategische veilige gebieden. Mensen van minderheidsgroepen, zoals verzoeker, kunnen door deze machtsdynamiek uitgesloten worden van deze

veilige gebieden, wat hun vermogen om te vluchten ernstig kan belemmeren. Ook omwille van hun veralgemeende armoede en sociaal-economische marginalisatie, hebben Madhibaan-leden minder toegang tot middelen om te vluchten zoals transport, voedsel of onderdak. Zij beschikken evenmin over een sterk netwerk om deze vlucht te vergemakkelijken. Ook zorgt de economische uitsluiting van minderheidsclans voor een verdere sociale marginalisatie, wat hun kwetsbaarheid verhoogt en hun kansen om te ontsnappen aan het geweld en elders een veilig en duurzaam bestaan op te bouwen verlaagt. Leden van een minderheidsclan worden beschouwd als zwakker en kwetsbaarder, waardoor ze het doelwit kunnen worden van geweld door gewapende groeperingen, inclusief Al Shabaab. Ook hierdoor lopen mensen van minderheidsclans een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ten tweede is verzoeker een laaggeschoolde jongeman. Hij ging tot zijn 13 of 14 jaar naar de Koranschool (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder trachtte verzoeker een inkomen te halen uit laaggeschoolde jobs, zoals drankjes maken en banden vervangen. Voor zijn vertrek uit het land was verzoeker kapper (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Het laaggeschoold profiel van verzoeker vormt een risicofactor waarmee rekening gehouden dient te worden. Verzoeker haalde weinig inkomsten uit de jobs die hij uitoefende en zal ook bij terugkeer bijzonder weinig kansen krijgen op de arbeidsmarkt, zeker voor beter betaalde jobs. In een situatie van geweld en ontheemding zijn financiële middelen nochtans cruciaal om te kunnen vluchten en te overleven. Eveneens zijn laaggeschoolde personen in conflictgebieden vaak extra kwetsbaar voor uitbuiting. Dit kan hun pogingen om aan het geweld te ontsnappen verder bemoeilijken, aangezien hun zwakke positie in de samenleving hen verhindert om zich op adequate wijze te beschermen of te verdedigen. Verder zijn mensen met een profiel als dat van verzoeker in hogere mate afhankelijk van hun onmiddellijke omgeving, wat hun mobiliteit kan beperken en hen niet in staat stelt om hun bezittingen en referentiekader van de ene dag op de andere achter te laten in noodsituaties.

Tot slot vormt ook het lang verblijf van verzoeker buiten Somalië een individuele risicofactor waarmee voldoende rekening moet worden gehouden. Verzoeker vertrok uit Somalië in maart 2022, en verblijft reeds 2,5 jaar in België. Hij heeft hierdoor geen enkele recente ervaring met de regio waarin hij is opgegroeid. Het zal voor hem bijgevolg moeilijker zijn om de risico's in te schatten, waardoor het risico om slachtoffer te worden van (willekeurig) geweld voor verzoeker nog hoger ligt. In conflictsituaties kan de dynamiek snel veranderen. Verzoeker heeft geen kennis van nieuwe machtsverhoudingen tussen gewapende groepen of van nieuwe veiligheidsrisico's die zijn opgedoken sinds hij vertrokken is. De mate waarin het geweld zich voordoet, verandert vaak afhankelijk van lokale spanningen en nieuwe militaire ontwikkelingen. Verzoeker zal dan ook niet in staat zijn om de juiste keuzes te maken om zichzelf te beschermen tegen geweld. Eveneens leidt het feit dat verzoeker reeds verschillende jaren buiten Somalië verblijft tot een vervaging van zijn sociaal netwerk. Mensen die hij kende of op wie hij vertrouwde voor bescherming of informatie over de veiligheid van bepaalde gebieden, zijn mogelijk verhuisd, gedood, of van levenssituatie veranderd. Zijn isolatie door het lang verblijf buiten het land verhoogt daardoor zijn kwetsbaarheid voor willekeurig geweld. Uit wat voorafgaat blijkt dat er dus wel degelijk een hele reeks individuele elementen voorhanden zijn die het risico op ernstige schade voor verzoeker verhogen bij terugkeer naar Somalië. Deze worden echter geenszins onderzocht, hoewel de commissaris-generaal hier kennis van had. Uit de *"EUAA Country Guidance: Somalia"* van augustus 2023 blijkt dat het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Lower Shabelle. Dit niveau is *in casu* bereikt. In ondergeschikte orde dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker toegekend te worden.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het EASO-rapport *"COI Query"* van januari 2019.

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 7 november 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn behoren tot de Madhibaan-clan en dat dit een minderheidsclan is die doorgaans te maken krijgt met ernstige discriminatie en dat hij hierdoor behoort tot een “*specifieke sociale groep*” in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, maakt verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk omwille van het behoren tot desbetreffende clan. Noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het Commissariaat-generaal gaf verzoeker op enig moment aan een persoonlijke vrees te koesteren omwille van het behoren tot deze clan, aangezien hij de reden voor zijn vertrek en zijn behoefte aan internationale bescherming enkel heeft gelinkt aan zijn huwelijk met een vrouw die tot de Abgal-clan behoorde. Verzoeker werd echter meermaals de mogelijkheid geboden om alle redenen aan te halen waarom hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen tijdig aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek.

Het feit dat verzoeker zijn behoren tot een minderheidsclan in deze fase van de procedure opwerpt en stelt dat geen onderzoek werd gevoerd naar de impact van dit feit, doet afbreuk aan de inhoud van de bestreden beslissing. Deze stelt immers met verwijzing naar relevante landeninformatie (over enerzijds huwelijken en echtscheidingen in Somalië en anderzijds beroepsgroepen waartoe de minderheidsclans behoren) er geen geloof aan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen problemen.

Bovendien verwijst verzoeker enkel naar de algemene situatie van zijn clan, zonder hierbij *in concreto* zijn persoonlijke ervaringen met discriminatie weer te geven. Naast zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas heeft verzoeker immers geen enkel concreet feit genoemd waaruit blijkt dat hij ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden omwille van zijn behoren tot de Madhibaan-clan.

Waar verzoeker stelt dat minderheidsclans beschouwd worden als zwakker en kwetsbaarder waardoor zij het doelwit kunnen worden van geweld door gewapende groeperingen zoals Al Shabaab, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn clan in Jilib niet anders behandeld werd door Al Shabaab dan andere clans (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 16-17).

Verzoeker kan derhalve niet worden gevolgd dat hij gelet op zijn persoonlijke ervaringen, in combinatie met de algemene landeninformatie, aannemelijk maakt dat hij een risico op vervolging loopt bij terugkeer.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen over zijn huwelijk met F. en de problemen die hieruit voortvloeiden. Het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, stelt de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht:

“ Om volgende redenen hecht het CGVS geen geloof aan de door u opgeworpen problemen.

Op 3 februari 2020 huwde u in het geheim met F. en na enkele dagen vluchtte zij van haar familie en trok bij u in. Een week later kwamen haar broers tot bij jullie huis en bedreigden u met de dood (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11). Op twee jaar tijd kwamen zij ongeveer drie keer langs om u te bedreigen (CGVS 2, p.12). Voorts lieten zij jullie fysiek met rust tot aan december 2021, wanneer haar broers een laatste keer tot in uw kapperszaak kwamen en u opnieuw bedreigden. Ze hadden echter geen wapens mee, dus konden geen verdere actie ondernemen (CGVS 2, p.12). Pas drie maanden daarna, op 2 maart 2022 verliet u Somalië (CGVS 1, p.17). Na de eerste bedreiging bleven jullie in hetzelfde huis wonen omdat jullie volgens u geen financiële middelen hadden om te verhuizen en overal gevolgd zouden worden door haar broers (CGVS 2, p.13). Het is vreemd dat u vreest gedood te worden door uw schoonfamilie, maar dat u na de eerste doodsb bedreiging niet verhuisde en nog twee jaar in Somalië verbleef in hetzelfde dorp. Verder moet opgemerkt worden dat F. bij uw vertrek wel de middelen had om te verhuizen, weliswaar binnen hetzelfde dorp, maar tot op heden enkel telefonisch problemen ervaart van haar familie en dat niemand buiten uw familie weet waar zij zich bevindt (CGVS 2, p.4).

Het is ook zeer eigenaardig dat u een geheim huwelijk zou aangaan met iemand van een meerderheidsclan, terwijl u op de hoogte bent van de situatie rond gemengde huwelijken in Somalië (CGVS 1, p.18; CGVS 2, p.8). U verklaart niet te hebben stilgestaan bij de veiligheid van jullie huwelijk, aangezien u niet dacht problemen te krijgen door te trouwen met een andere Somalisch persoon (CGVS 2, p.7). Nochtans verklaart u zelf te weten dat u niet mag trouwen met vrouwen van andere clans en dat zij altijd zou aangesproken worden als de vrouw die trouwde met een Madhibaan (CGVS 1, p.4; CGVS 2, p.6-7,8). U geeft zelf aan dat F. zich terughoudender opstelde wanneer u vertelde dat u tot de Madhibaan behoorde. Zij veranderde van idee

omdat jullie veel contact hadden en veel praten met elkaar (CGVS 2, p.5-6). U verklaart ook niet te hebben nagedacht over de toekomst het moment dat u haar ten huwelijk vroeg en welke risico's jullie verbintenis met zich mee zou dragen (CGVS 2, p.8). Zelfs na de effectieve verbintenis en de tweede keer dat F. kon ontsnappen van haar familie dachten jullie niet na over een noodplan of om eventueel te verhuizen naar een andere plek (CGVS 2, p.13). Het is allerminst geloofwaardig dat jullie beiden niet meer hebben stilgestaan bij de risico's verbonden aan jullie huwelijk. U geeft aan beiden goed genoeg op de hoogte te zijn van het stigma en sociaal taboe dat heerste rond jullie relatie. Dat jullie niet meer hebben stilgestaan of nagedacht bij de gevolgen en risico's van jullie huwelijk, namelijk sociale uitsluiting van haar clannetwerk voor F. en het risico om gedood te worden in uw geval, kan niet overtuigen. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Nadat F.'s familie jullie geheim ontdekte, verplichtte haar familie haar om van u te scheiden en namen ze haar gsm af (CGVS 2, p.9). Z. bracht u op de hoogte van de situatie (CGVS 2, p.9). Na vier dagen kreeg u telefoon van F. die haar telefoon terugkreeg nadat ze akkoord was gegaan om te scheiden (CGVS 2, p.10). Later verklaart u echter na vier dagen zelf contact met haar te hebben opgenomen, nadat H. u contacteerde met de vraag om te scheiden (CGVS 2, p.11). Op dag vijf kreeg zij de kans om te ontsnappen van haar familie, hoe haar dat lukte kan u niet nader verklaren (CGVS 2, p.11). Jullie hebben hier verder ook niet over gesproken (CGVS 2, p.11). Een week hierna kregen jullie voor het eerst bezoek van haar broers, die u op dat moment met de dood bedreigden (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11).

Ze namen haar mee naar huis en tien dagen erna had ze opnieuw de kans om te ontsnappen. Opnieuw kan u niet verklaren hoe dit haar lukte en valt u telkens terug op oppervlakkige verklaringen (CGVS 2, p.12). Dat F.'s familie haar niet beter in het oog hield na haar eerste vlucht en tot twee maal toe kon ontsnappen van haar familie, die haar verplichtte om van u te scheiden is niet aannemelijk.

Pas een week na F.'s eerste vlucht kwamen haar broers tot bij jullie thuis (CGVS 1, p.10; CGVS 2, p.9,11). U verklaart eerst dat dit komt omdat zij niet wisten waar jullie woonden op dat moment (CGVS 2, p.12). U verklaarde eerder dat haar broers Z. gebruikten om tot bij jullie te komen, zij wist namelijk al waar uw moederlijk huis was sinds de dag van de trouw (CGVS 2, p.11). Nochtans woonden jullie op dat moment al niet meer bij uw moeder (CGVS 2, p.11), waarop u verklaart dat het dus langer duurde om jullie te vinden (CGVS 2, p.12). Het is vreemd dat haar broers daarna nog slechts twee keer langskwamen in die twee jaar dat jullie daar woonden, aangezien ze u al hadden bedreigd met de dood indien u nog in haar buurt zou komen (CGVS 2, p.12). Verder is het bedenkelijk dat F. en uw moeder na uw vertrek besloten om te verhuizen binnen hetzelfde dorp, aangezien haar broers namelijk al hadden bewezen dat zij volhardend waren in hun missie om jullie te vinden (CGVS 2, p.4). Naast verhuizen namen zij ook geen enkele andere veiligheidsmaatregel om zichzelf te beschermen (CGVS 2, p.15).

U verklaart dat F. sinds jullie huwelijk elke dag telefonisch belaagd wordt door haar broers (CGVS 2, p.4,13). Het is merkwaardig dat haar broers de moeite zouden nemen om haar elke dag telefonisch te belagen, maar sinds hun eerste bezoek niet meer fysiek tot bij haar zijn gekomen (CGVS 2, p.4,13). Waarom zouden ze blijven bellen om haar en jullie dochter te bedreigen en uit te schelden, maar geen pogingen meer ondernemen om tot bij haar te gaan (CGVS 2, p.13). De verklaring dat sinds de verhuis van F. en uw moeder niemand weet waar ze wonen is niet afdoende, aangezien haar broers al aantoonde dat ze in staat waren om jullie te vinden (CGVS 2, p.12). Dit druist ook in tegen uw eerdere verklaring dat jullie niet in staat waren te verhuizen, aangezien haar broers jullie altijd en overal zouden volgen en vinden (CGVS 2, p.13).

Dat F. op heden, twee en half jaar na uw vertrek uit Somalië, nog steeds in Xaawo Abdi verblijft, onopgemerkt door haar familie, wijst er minstens op dat u zich ongezien bij haar zou kunnen voegen (CGVS 2, p.4). Bij uw vertrek uit Somalië bleek ook dat u beroep kon doen op de financiële hulp van uw oom die in het Verenigd Koninkrijk woont, waardoor een gezamenlijke verhuis met uw moeder, F. en uw dochter niet uitgesloten is (of was voor uw vertrek, in tegenstelling tot wat u beweerde) (CGVS 2, p.5).

Waar het, zoals hierboven aangehaald, reeds twijfelachtig is dat u inderdaad met iemand van een meerderheidsclan trouwde, dient geconcludeerd dat u in elk geval niet aannemelijk heeft gemaakt in Somalië ernstige vervolging ondergaan te hebben voor uw vertrek, bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat u vervolging te vrezen heeft wanneer u zou terugkeren.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat voorgaande vaststellingen te wijzigen. Al uw documenten hebben betrekking op uw medisch verleden en ondergane behandelingen in België en hebben geen betrekking tot uw problemen in Somalië."

Verzoeker betoogt dat F. tot op heden nog steeds moeilijkheden ondervindt omwille van haar huwelijk met verzoeker, maar gaat hiermee voorbij aan het feit dat F. nog steeds in Xaawo Abdi verblijft. Ter terechtzitting gevraagd of verzoeker nog contact heeft met F., waar zij verblijft en hoe het met haar gaat, stelde hij F. de dag ervoor nog te hebben gehoord en dat zij het goed stelde in Xaawo Abdi.

Waar het, zoals hierboven aangehaald, niet aannemelijk is dat verzoeker met iemand van een meerderheidsclan trouwde, blijkt in elk geval dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt in Somalië ernstige vervolging te hebben voor zijn vertrek, en er evenmin kan worden aangenomen dat hij vervolging moet vrezen bij terugkeer.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel.

Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, wijst de Raad op de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent.

In zoverre verzoeker stelt dat hij een laaggeschoolde jongeman is die bij terugkeer bijzonder weinig kansen zou maken op de arbeidsmarkt en dat laaggeschoolde mensen in conflictgebieden vaak extra kwetsbaar zijn voor uitbuiting, wijst de Raad erop dat verzoeker op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud zijn socio-economische problemen in Somalië heeft opgeworpen, ondanks dat hem meermaals gevraagd werd of er naast de aangehaalde problemen nog andere redenen waren waarom hij niet kan terugkeren naar Somalië, waarop hij ontkennend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 19 en Notities van het persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 16.) Verzoeker kan lezen en schrijven, is tot zijn dertiende of veertiende jaar naar school gegaan en heeft bovendien les gevolgd in de Koranschool. Daarnaast getuigde verzoeker in het persoonlijk onderhoud dat hij verschillende jobs heeft uitgeoefend, zoals autobanden maken, het mixen van drankjes en het uitbaten van een eigen kapperszaak met een vriend. Dit wijst op een zekere zelfredzaamheid die haaks staat op verzoeker zijn blote bewering dat hij bij terugkeer in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien.

Daarnaast heeft verzoeker tot zijn 33 jaar in Somalië gewoond en geleefd en is hij bijgevolg zeer bekend met de levensomstandigheden aldaar. Verzoeker verblijft nog maar sinds augustus 2022 in België en beschikt tot op heden nog over een sociaal netwerk in Somalië, zijnde zijn gezinsleden die, op één broer na, nog steeds in Xaawo Cabdi verblijven (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9-10), Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4). Verzoeker heeft tevens nog regelmatig contact met zijn moeder, alsook met zijn echtgenote en dochter (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 12), Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4). Dat verzoeker niet op de hoogte is of zou kunnen gebracht worden over de huidige veiligheidssituatie en machtsverhoudingen in zijn regio van herkomst, is gelet op bovenstaande allerminst aannemelijk. Ter terechtzitting gevraagd of verzoeker nog contact heeft met F., waar zij verblijft en hoe het met haar gaat, stelde hij F. de dag ervoor nog te hebben gehoord en dat zij het goed stelde in Xaawo Abdi.

Het loutere behoren tot een minderheidsclan verhoogt evenmin het risico dermate dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, dit is de ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd.

Gelet op wat voorafgaat zijn er geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP